

saadan Afskillelse af Baner har ganske vist sine Vanskeligheder; men det er dog Noget, der ofte forekommer i Udlandet, hvor der jævnlig handles om enkelte Banestykker, som derved overgaae fra eet Selskab til et andet. Lad en saadan Afskillelse være vanskelig, umulig er den dog ikke. Jeg for mit Vedkommende kan ikke ret vel fravige den Bestemmelse, da jeg ikke kan være med til at bevilge Anlægget af en saadan mindre Localbane, som kan forhindre senere større Anlæg. Jeg haaber, at de ærede Medlemmer af Udvalget, som ikke have været med til at stille Forslaget, fordi de fandt det for gunstigt for Jernbaneselskabet, dog vilde stemme for det som Underændringsforslag. De kunne jo alligevel stemme mod det hele saaledes forandrede Ændringsforslag, men ved ikke at stemme for Underændringsforslaget risikere de Herrer, der ere derimod af denne Grund, at der bliver vedtaget Noget, som er endnu mere fordelagtigt for det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg har foreslaaet under Nr. 3, at i Citra b. tredie Linie „Taastrup“ forandres til „Bibby“; det er fleet for at tage det eventuelle Gode, som der maaskee kunde være ved det Forslag, der af andre Medlemmer er stillet under Nr. 1. Jeg skal imidlertid ikke lægge megen Vægt paa Forslaget; det gaaer i samme Retning som den, jeg i det Hele taget har søgt at arbejde hen til, idet det nemlig sigter til at udvide Ministerens Bemyndigelse. At der ogsaa skal være en Bemyndigelse for Ministeren til eventuelt at føre Banen over Møen og Falster, hvilken da skulde være en let Locomotivbane, er foreslaaet ifølge den samme Betragtning; jeg troer, at der er et Hul i saa Henseende i Ministerens Forslag, og dette Forslag under Nr. 6 er altsaa ogsaa stillet for at gjøre Ministerens Bemyndigelse saa vid som muligt for alle mødende Tilfælde. Hovedsagen for mig, det, som jeg lægger størst Vægt paa, er de to Forslag, som sigte til en Bemyndigelse for Smaavernes Styld, for disse større Anlæg, der skulde gaae over dem. Jeg troer, at De vilde handle uretsfærdigt og ubilligt imod disse Smaaer, hvis De vilde unndrage dem enhver Begunstigelse fra Statens Side. Saaledes som Staten er optraadt her i Landet ligeoverfor de øvrige betydelige Jernbaneanlæg, skulde man antage, at

det var en Selvfølge, at, naar der blev Tale om den ikke ubetydelige Deel af Landet, som disse Smaaer udgjøre, Staten ikke her vilde holde sig tilbage fra enhver Understøttelse; særligt troer jeg, at det i højeste Grad maatte komme an paa, at Understøttelsen fremtraadte i den Form, som der her er Tale om. Hvad jeg har den største Betænkelighed ved med Hensyn til denne Understøttelse, det er de 15 Aar; hvad der vedrører det sjællandske Selskabs Begunstigelse fra at føre Banen over Nerne, det er et Offer for Statskassen. Efter den Maade, hvorpaa det sjællandske Selskab forrenter sig, er det en ikke ubetydelig Opoffrelse, men det er ganske vist en Opoffrelse, som vi skyldte disse Ner, og som vi bør gaae ind paa, naar vi derved kunne opnaae et saa stort Gode som det, at Banen forlænges over Nerne, at de blive satte i en saadan Forbindelse med Hovedstaden, vilde være; jeg troer tillige, at en Forlængelse til den sjællandske Bane, hvorom den ærede Indenrigsminister maaskee nærmere vil udtale sig, ogsaa vilde kunne benyttes i det Almindeliges Interesse, at ogsaa Staten i andre Henseender kan opnaae stor Fordel derved, navnlig med Hensyn til Postforbindelsen, der jo for Tiden er mindre heldig ligeover det sjællandske Jernbaneselskab. Den anden Begunstigelse, som det forekommer mig, at der er langt mindre at indvende imod og som i Virkeligheden ikke er noget Offer, men dog en Begunstigelse, der er af Vigtighed, det er, hvad der angaaer Rentegarantien; det er virkelig ikke noget Offer af nogen reel Betydning. Naar man seer paa de forskjellige Maader, hvorpaa man kan understøtte det Slags Foretagender, er det en Form, der gjør disse Selskaber god Nytte, netop paa Grund af den Maade, hvorpaa de i Almindelighed begynde at arbejde, nemlig ved at optage Laan; dette gjør, at de kunne faae Laan paa billigere Vilkaar. Og især naar det stilles saaledes som her, saa er det en Form, der i dette Tilfælde gjør det aldeles utvivlsomt, at man ikke paadrager Staten derved det mindste Offer; dette er, forekommer det mig, aldeles utvivlsomt og sikkert. De kunne jo see det af den Maade, hvorpaa den sjællandske Bane forrenter sig, disse 14 Mile Jernbane, som have kostet — er det 6 eller 7 Millioner, den forrenter sig jo i dette